

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP
A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona. Félévre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER PÁL.

Társzerkesztő: HANVAI GYULA.

Kiadó és laptulajdonos:

VAGÓ GYULA könyvnyomdája
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetéseket jutányosan sámitjuk

Névtelen levelek.

(z.) Olvastuk, hogy egy vidéki városban öngyilkos lett valaki, mert nap után, hogy lelke nem bírta ki a harcot, megakart szabadulni azoktól az emberektől, akik siettek részvétüket kifejezni akkor, amikor a férfi keblét a szenvedés marta és siettek újra névtelen levelet írni akkor, a mikor a részvét szava valamennyire megnyugtatta a felzaklatott embert.

Óh mi nagyon jól ismerjük Jágó urat. Minden városban van belőlük elég. Tisztességes orcával járnak, még be is gombolkoznak a rágalmazók előtt annyira, hogy szinte művészek a látszó becsületben. De mihelyt rombolni lehet, olyan lelketlenséggel törnek be a familiákba, hogy csak ilyenkor lehet látni, mennyivel több tisztesség van egy oktalan állatban, mint egy ilyen emberben. Ilyenkor annyi szeretettel tudok én nézni a kutyámra. Mert abban csiszoltabb a hűség ezerszer, mint Jágóban. A kutyámban van anynyi bátorság, hogy a kit nem szeret, beleharap a combjába, pláne, ha valaki ingerkedik vele. Jágó azonban, aki ember és feltett kalappal jár előttünk, aki előtt sokszor egy város környéke hódol, elbukik egy névtelen levélbe, orvul harap.

Betolakodik a családi szentélybe. Itt nagyon szereti a talajt. Mert a nő megvédése még mindig a legnehezebb

szerep a világon. Mihelyt vedik, már azt mondják: Ahá! nem zörög a haraszt hiába. Mihelyt kutatják a névtelen level íróját, már találgatják is: hátha megis van a dologban valami. Bizonyosan. Ujjából senki se szopna olyat.

A védtelen asszony alig mer kilépni a küzdőterre. Fél, hogy botrány lesz a dologból, a legokosabb, a mit tehet, elteszi a levelet, hátha egyszer kideríti a vadaskodó, bátortalan lelketlent. És oh, hány liliomszál hervadt már el ilyen levelekre, Istenem! És hány család békéje mulott már el a névtelen levelek miatt. Hány anyát vontak el így a gyermek neveléstől, hány apát kergettek már az ilyen levelek a kártyához, az italhoz.

Az erkölcsi rend megtámadása még nem magában álló pozitívum. Halás téma benne kimutatni, hogy a névtelen levelek szerzői még állam vagyonosodási szempontból is temérdek kárt okoznak. Utaljunk csak a megmérgezett házastársak züllesére, a mi a kártya asztalnál kezdődik és valahol a temető egyik sarkában végződik. A még ezt az utat megtette valaki, roppant sok lelki megrazkodtatáson meg keresztül. Kárban a garasok, a remények szerte foszlanak; a mi megmarad az csak az ember keserősége, mely rendesen valami gyilkos szerszámot ad az ember kezébe.

Nem kell magyaráznunk, hogy

minő forradalmat idő elő az ember lelkében az a vád, mely a szerető hitvest éri. Lehet annak az asszonynak olyan a lelke, mint a frisstollu fehér galambé. A vad ott sajog az ember keblében: mint Shakespeare Othellojában. És vége a családi boldogságnak.

Mindez ellen mit tehetünk? Jágók mindig lesznek, a míg csak Othellok lesznek. Névtelen leveleket mindig fognak írni. Mentől több olvasója lesz, annál többet. Mihelyt azonban az emberek tűzbe dobnak minden olyan levelet, melynek írója nem merte oda írni a nevét, a névtelen levelek írói megcsappannak. Nem örökre es nem úgy, hogy ír magja sem maradjon belőlük.

Mert mindig lesznek olyan emberek, a kik a névtelen levelekre adnak valamit. Ha nem a szappan lesz a műveltség tokmérője hanem az igazi intelligencia a szépolvasásban, a jó könyvek torgalmában mutatja a nemzet szellemi intellektuallitását, akkor remélhetjük, hogy talán örökre elhallgatnak a névtelen levélírók.

Addig is, míg ily fokra juthatna a műveltség és az igazi tudományosság, addig az emberek fogjanak kezét, a művelt ember is ezt teszi — és ne olvassanak el olyan leveleket, a melyet írói lélek nélkül irnak azzal az allatias vérszommmal, hogy másuak ezzel keserőséget okoznak. Büntessük meg őket azzal, hogy levelei-

„A CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCÁJA

Medve históriák.

A Cs. és V. számára írta: Nagy Dezső.

Ha az ember valamely bőbeszédű mármárosi vadással kerül össze, van mit hallani a medvékről. Némelyik közülök ugyan elveti a ssulykot s mond olyanokat hogy ha tükörbenézve mondaná, maga sem hinné el. Egyik azt mesélte, hogy két medvét ejtett el egy lövésre, a másik azt beszélte, hogy a csecstől lőtte el a kis bocot, Ezeket persze, nem hiszi az ember, hanem hívő képet vág hozzá, hogy mulasson.

Egy öreg vadász, ki negyven álló esztendeig volt erdésze egy nagy erdőrésznek a magyar Svajcban, Mármárosban, ezeket beszélte nekem a medvékről egy szép téli estén:

„Öcsém, furcsa állatja az uristennek a medve. Nem olyan ragadozó, mint a miyennek mondják. Kis leányom a szolgálóval málnát szedni ment az erdőbe; egy gyümölcsessel gazdagon borított bokorra akadtak, kényelmesen szedték róla a piros, hamvas bogycat. Egyszerre azonban, midőn kis Marim a legszebb után nyújtotta kacsóját, egy hatalmasabb kéz elvonta tőle a gallyakat. Az a hatalmas kéz pedig láb volt, egy meg-

termett medve lába. Amint leánvom és a szolgáló észrevették a talpast, egyet visitva, megoldották a kereket. Mit gondolsz öcsém, követte őket a vérszomjas medve? Nem bíztam, hanem kényelmesen folytatta nyalakodását. Azt hiszem, ha tél lett volna, szerencsétlenebbül üt ki a dolog. Míg van zsenés, kukorica, zab, addig nem kell vér a medvének. Az a népség megyénkben égő üszökökkel kergeti földjeiről a lakmározót e szavakkal: „Na, na, te, te!”

Mivel a medvebőrt jól megfizetik, akadnak vállalkozók, kik nem lévén puskájuk, csak úgy fejszéssel fegyverezve is kimennek medvét fogni. Nem oly régen történt, hogy két orosz kiment lesre. Jött is az erdők félelmes ura és a bosszantásra neki ment az egyik fejszés vadász. Az egy fa mellé bujt. A medve a fát átölelte, hogy azzal majd ellenségét is átöletti, amaz azonban megszorítá a mackó lábait, társa oda futott a fejszével elvagdálván foglyul ejtették az állatot.

Ugyanez a fejszés vadász más alkalommal is kiment, de most emberére, azaz hogy medvéjére akadt. A medve egy ügyes ugrásra derékon fogta ellenfelét. Az ellenfél azonban nem engedett. Következett egy borzasztó birkózás. Ember medve ellen. Hol egyik atul, hol a másik; végre egy hegygerinc végére vonszolták egymást és lehem-

peregtek a mélységbe, az esésben kifáradtak mind a kettőn a kimerültség utolsó pillanatában előrántá kését tüszőjéből az erős birkózó s a vonagló állatot szűgyön üti. Az állat kiadta páraját. Hát az ember? Az négy hónap mulva meghalt.

Ezeket mondá nekem az öreg vadász, kinek szobája tele van medvebőrrel. Ismerem az öreget és hiszek neki.

De most hadd engedjem át a szót egy másik medvevadásznak, aki eképpen beszéli el élményeit:

„Will Sarp derék gyerek volt, kit életében sohasem feledek el. En, ő és egy derék izlandi voltunk együtt. Gerendából lakható gunyhót ütöttünk össze egy erdős halom lejtőjén, de körülvettük magunkat erős palánkokkal a netalán megtámadó bennlakó indiánusok ellen. Az én Will Sarp barátom — hol, hol nem — egy fiatal indiánust fogott magának és hozta haza. Valami előkelő vezér leánya volt. En nem helyeseltem a dolgot, de ő nem törődött vele és egész család életet alapított; nem sokára gyermekkel áldotta meg őket az ég. Hanem mint az asszony a tanyánkon volt, az indiánusok gyakran lesekedtek reánk s meg is támadtak volna, ha jó fegyvereink nem szereznek nekünk auktoritást.

Egyszer nagyobb vadászkirándulásra siettünk. Will otthon maradt, mert a keze

ket összetépjük, hadd eméssze meg azokat a tűz. Mihelyt nem reagál az érzékenykedés a galád rágalmakra, a névtelen levélírók be fogják látni, hogy sokkal nemesebb és férfiasabb a mások családi boldogságot megőrizni, mint azt nyomorultán, gyáván szédülni.

Ha pedig annyira alacsony ez a társadalom, hogy mindezek után akad névtelen levélíró, a ki erkölcsi alap híján névtelen leveleket ír, ha megtudjuk bűnös üzemeit, utasítsuk ki a tisztességes emberek sorából, mert az ilyen ember nem az. Gyilkos, aki mint a tolvaj sötétben jár, mert nincs önérzete, himpellér, nem uriember.

A gyermekek egészsége.

(pu) Mostanában sok szó esik a gyermekek védelméről. Ezért helyenvalónak tartjuk a következő kis elmefuttatás közlését.

Az élet hosszú vándorlás, melyen sok testi erőre van szükségünk. A lélek és test kölcsönösen hatnak egymásra és számtalan példa bizonyítja, hogy a sok szenvedésnek legnagyobb részét, melyet az emberek e hosszú vándorláson lelkileg éreznek, csak a testi gyengeség idézi elő.

Bizonyára igaz, hogy az élet bajait elviselni nehéz; ahhoz erős lélek szükséges; de erős lélek csak ép, erős testben létezhetik. Ez oly szabály, melyet — a kivételeket megengedve is — megdönteni nem lehet.

Az élet terheinek könnyebb elviselésére tehát a test egészségének, erejének, mint a lelki erő alapjának megtartására szükséges. Bármily alárendelt állásba is helyezik a lélekbuvárak, magasztos szerepet játszik a test az emberiség rendeltetésének betöltésében; mert elvitázhatlan összefüggésben lévén a halhatatlan lélekkel, azt külső nyilvánulásaiban naggya és széppé teszi. A lélek csak általa nyilvánulhat; ha külső nyilvánulásai nem

volnának, nem léteznék számunkra, mert épen e külső nyilvánulások, melyeket a test által visz véghez, bizonyítják azt, hogy léteznek. Még Isten létét sem tudnók, ha nem csodálók erejét az anyagi természetben, mint láthatlan lényének külső, megfogható nyilvánulásaiban.

A test erejét, egészségét már kora gyermekkorunkban kell fejleszteni. Nem ok nélkül buzgólkodnak a szaktudósok a testi nevelés körül; a testi nevelés által fejtetik ki a test ereje, egészsége és szépsége, mely tulajdonságok már a piciny gyermektestbe lerakva vannak.

Valamint a gyermek szellemi, úgy testi nevelésére is ki ügyelhetne jobban, lelkiismeretesebben, mint az édes anya? Jaj azoknak a gyermekeknek, kiket bérencek kezére bíznak; mert vétkes gondatlanság és hanyagság gyakran tetemes testi bajokat idéz elő, melyeket csak később sirat meg az édesanyjától mostohán elhagyott magzat. Szellemi tekintetben látjuk, mily megmérhetetlen rossz következményei vannak a cselédek gondjára bízott gyermekeknek az azokkal való társalgásnak; durva, aljas kifejezéseket és viseletet sajátít el, melyeket vagy soha, vagy csak nagynehezen tud később elhagyni. Épen így van ez testi tekintetben. Csak egy példát idézünk: a táplálkozást. A bérencek szeretete a rájuk bízott kis gyermekek iránt azoknak étellel való túlhalmozásában nyilvánul; neha nyalánságokkal hallgattatják el őket vagy oly ételeket nyújtanak nekik, melyekkel ők maguk taplálkoznak és melyek a gyenge gyomru gyermekeknek épen nem valók. A gyomornedvek ily eljárás mellett megromlanak, a gyermekek kezdenek egészségtelenek lenni, sápadni, fogyni, s az őket mindennap csak kétszer-háromszor látó édes anyák nem értik, hogy mi bajuk lehet. Az anyai szeretet hiánya a baj, mely megengedi, hogy gyermekeiket, azoknak leggyengébb és testi-lelki tekintetben legtöbb veszélynek kitétt korában, idegen kezekre, megfizetett gondoskodásra bizzak. A cselédek sokszor a legjobb akarat mellett is mérhetlen károkat okoznak.

Ha éppen elkerülhetlen, hogy ápolónőre bizzuk a gyermeket, válasszuk meg jól, kinek kezeibe tesszük le legdrágább kincsünket; válasszunk oly nőt, ki némileg művelt és nem tudatlan, mint a dajkák legnagyobb része. Lehet, hogy találunk olyanra, ki az édes anya helyét pótolja és az akarat mellett tehetséggel is bír a magasztos hely betöltésére. Ez a nagy istenáldás, mert még azok az anyák is, kik gyermekük boldogulásának eszközeit inkább azok külszepségeben mint lelki fenségében látják, még azok is jól teszik, ha gyermekeik mellé művelt és a gyermekekkel bánni tudó felügyelőt fogadnak, hogy azok heves, durva szenvedélyekre vagy indulatokra ne szokjanak. A harag, gyűlölköbés, feleség és szeszély, melyeknek nagyratörő csirái rossz nevelés által mind a gyermekkorban fejlődnek ki, a legszabályosabb arcvonásokat is el-

rutitják, míg a lélektisztaság, barátságos szendesség és nyájas jóság megoly arcokat is megszépítenek, melyeket a teremő nem öntött tetszetős alakja.

E szerföltött igaz szavak is bizonyítják, mennyire szétválaszthatatlan a gyermekeknek szellemi és testi nevelése, s mennyire hat e két nevelés egymásra.

Hírek.

— **Halálozás** Sulyos csapás érte Verbay István csurgói ev. ref. lelkész. Neje, szül. Sarkady Julia f. hó 6-án, élete 68. évében hirtelen elhunyt. A megboldogult urnó városszerte igaz tiszteletben részesült s vég-tisztességén mély gyászban láttuk összegyűlni községünk apraját, nagyját. A helybeli ev. ref. templomban tartott gyász-istentisztelet alkalmával Németh István alsók-sarkadi lelkész szívhez szóló, magas színvonalu, remek gyászbeszédet mondott, a temetőben pedig Matolcsy István hittanár megható imával bucsuztatta el a megboldogultat. A szomorú esetről a család a következő gyászjelentést adta ki: „Alulírottak mély fájdalommal jelentik a ritka nemes tulajdonokkal ékeskedett gyermek, feleség, anya, nagymama, dédanya, testvér, rokon Verbay Istvánné, szül. Sarkady Juliának élte 68-ik, boldog házassága 48-ik évében, f. hó 6-án rövid szenvedés után történt elhunytát. Vég-tisztségét f. hó 8-án fogjuk megadni, kezdve d. u. 3 órakor a helybeli ev. ref. templomban s végezve tetemeinek áldás-kívánataink közt sírba helyezésével az óvárosi temetőben. Somogy-Csurgó, 1906. június 6. Edesanyja, Özv. Sarkady Károlyné. Ferje Verbay István. Gyermekei, Verbay Julia és Verbay Ilona, Unokái Török Sarolta és Török Miklós. Dédunokája Bakos Sarolta. Testvérei Özv. Sarkady Károly, Özv. Barla Szabó Sándorné Özv. Fröhlich Róbertné s az összes rokonság.

— **Horvát tanítók Csurgon.** A Kapronca és vidékének hivatalos tanító egyesülete f. hó 7-én tartotta gyűlését Zsdála községben. Gyűlés után mintegy 15 tanító és 5 tanítónő Zsiranovics elnök vezetésével átrándult Csurgóra is, hol Nagy János és Fejes Kálmán tanítók fogadták a vendégeket. Először a tanítóképző-intézetet látogatták meg, hol Mohar József igazgató fogadta őket, ki Hamvai Gyula tanárral együtt mutatta meg az intézet összes helyiségeit. Innen átmentek az állami konviktus helyiségébe, hol Mohar igazgató vendégül látta az egész társaságot. Poharazás közben az egyik tanító német nyelven mondott felköszöntőt, melyben a magyar horvát testvériesülést éltette. Mohar igazgató szintén német nyelven válaszolt, mert sajnós a vendégek közül egyik sem tud magyarul. Innét átmentek a főgimnáziumba, hol Dr. Vida Károly igazgató fogadta és kalauzolta a vendégeket. Az idő rövidsége miatt azonban csak futólagosan tekinthetők meg az intézetet, a mi annál is inkább kár, mert a gimnázium hatalmas gyűjteményeit bizony érdemes alaposan megnézni. Öt órakor indult el a társaság a csurgói állomásra igen lelkes hangulatban és hisszük, hogy jó hatással volt rájuk az itt tapasztalt előzékenység és barátság.

— **Képviselőtestületünk.** folyó hó 8-án délután 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a szegény- és toloncügyben végre valahára az első lépés megtörtént. Elhatározottat ugyanis, hogy egy szegény- és toloncház fog építeni, 50-60 szegény és 80-100 tolonc befogadására alkalmas. Az építkezés felszereléssel együtt 15000 koronába fog kerülni, melyre 9000 korona már a takarékpénztárban van. Az artézi kut helyét véglegesen kijelölték, még pedig a tűzoltókert előtti kiszögelyre. Az állami telefon bevezetése elhatározottat s a szükséges lépések a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez megtétetett. A Daru vendéglő régi és új bérlőjének kérelmei elutasítottak s végül néhány illetőségi ügy eltarogyaltott.

fájt. Az ő keze fájásának furcsa története volt. Egy kis medve harapta meg. Ugyanis tanyánkhoz közel egy sziklahasadékban két medve lakott, him és nőtény. A medvéket Will fedezte fel, de nem lötte meg őket. Gyakori találkozás után a medvepár barátságos lett irántunk és Will játszott velük. Elkéretszeltük őket s azok jöttek, mint hű kutya a szóra. A nőtény időközben szült. A kis medvével is úgy akart bánni Will Sarp barátom, mint szüleivel. Barátságba keveredett azzal is, de az megkapta a kezét, a mi oknál fogva velünk vadászni nem jöhetett. Mikor a vadászatról visszatérőben voltunk, egy kis pecsenye reményében a fenyvesnek tartottam, elhagyva társamtól. Egyszerre egy lónak inkább nyöszörgése, mint nyerítése ütött meg fülemet és közelebb érve, láttam, hogy az ismeretes medvepár vérben uszó szemekkel rohant a lóra és lovagra; a ló eldül, — lovasa is. A lovat megfojtották. En nevéükön szólítottam a medvéket, de azok fogcsikorgatással feleltek és perc műve volt a lovas darabokra tépni. A medvék mütették végeztével, rám se ügyelve, bár ott állottam, eltávoztak. A hullákhoz közeledtem. Egy indiánus feküdt ott, derekán Will barátom fejével Gyorsan hazafelé tartottam, — gúnyhók füstös romokban hevert. Will neje és gyermeke sem volt található. Az indiánus alighanem mindnyájukat elpusztította.

A medvék meg felismerték Will Sarp véres fejét boszút állottak barátjukért!

— **Juniális.** Vettük a következő meghívót: A csurgói Polgári Kaszinó folyó hó 10-én, saját kertjében hangversennyel egybekötött juniális rendez, melyre az igen t. urat és b. családját tisztelettel meghívja a Vigalmi bizottság. Beléptidj: személyjegy 1 kor., családjegy 2 kor. A juniális kezdődik d. u. 4 órakor, a hangverseny este 8 órakor. Lesz világposta és confetti (egy csomag ára 20 fillér.) Aki, a legfőbb levelezőlapot kapja, egy szép korall-nyakláncot kap emlékül. Kedvezőtlen idő esetén Urnapján fog megtartatni. Műsor: 1. Éji dal, zenéje Marsnertől: éneklő az ez alkalomra alakult négyes kar. 2. Az öngyilkos, monológ írta Gabányi Á.; előadja: Kolbenheyer János ur. 3. Virágfakadás, vígjáték egy felvonásban, írta Murai Károly, előadják: Kolbenheyer János ur (Kovács Péter) Rein Amália k. a. (Márta) Bazsai Margit k. a. (Nelli) Illés Gergely ur (Laci) Pelzmann Vilmos (Ödön) Fritz Sándor ur (Pista mindenes) 4. Couplet-k. előadja Illés Gergely ur. 5. Bordial. előadja a négyes kar.

— **Leégett malom** Fucker János udvarhelyi lakos gőzmalma május hó 31-én éjeli 11 óra tájban kigyulladt és összes berendezésével és a benne volt szemes gabonával együtt elégett. A kár meghaladja a tízezer koronát. A tüzet a malomban lvevő gép okozta akként, hogy az nap délután 7 óráig örölte és a gép kéményén kijött tüzsikra a gépházat és malmot elválasztó tűzfalon levő fenyőfára esett, mely a kéményhez 100-120 centiméter távolságra van s mely tüzet fogott és a vékony gerendát keresztül égette, a malom padlására hatolt, ott könnyen tovább terjedt, míg a malom kigyulladt.

— **Művészestély.** A pozsonyi színház 4 tagja f. hó 7-én este fél 9 órakor a „Korona“ nagytermében hangversenyt a legkitűnőbb operából való részletek tették ki. Bejczy György tenorista az „Aida“ valamint a „Lohengrin“ operából egy egy románcot énekelt de kiváló szépen és nagy hatással; B Répási Gusztival közösen pedig remek duettben gyönyörködöttünk a „Troubadur“-ból. B. Répási Gusztit még a Musika proibit és egy csinosdalt énekelt a „Modell“-ből. Virágh Ferenc komikus kupléval, monológjával és a „Gyöngyélet“ operettből B Répási Gusztival előadott kettősével vighangulatban tartotta a kevés számú publikumot. Az egyes számokat Gellért Pál karmester kíséte. Az estély programja az előadás művészi volta minden tekintetben kielégítette a nagyon kis számban megjelent publikumot.

— **Középiskolánk reformja.** Timon Zoltán aradi tanár „Latin-Görög helyett Angol-Német“ címmel kiválóan érdekes tanulmányt bocsátott közre. A művet, a melyre még vissza fogunk térni, melegen ajánjuk olvasóink figyelmébe.

— **Fűszer-, vegyes- és kiskereskedők országos egyesülete.** A Fűszerkereskedők Lapja kezdeményezésére pünkösd vasárnap tartotta Budadesten a „Fűszer Vegyes és Kiskereskedők Országos Egyesülete“ alakuló közgyűlését, amelyhez való csatlakozásához már a zászlóbontás alkalmával 816 tag beiratkozott. Oly jelenség ez ami a szak-egyesületek történetében eddigelé egyedül áll Magyarországon. A Fűszerkereskedők Lapja szerkesztőségének óriási fogadóterme zsufolásig megtelt az ország minden részéből ott megjelent fűszer-, vegyes- és kiskereskedőkkel. Hoffman Mihály, a Fűszerkereskedők lapja főszerkesztője üdvözölte az egybegyűlteket és rövid beszédben ismertette a megalakulás célját majd Vágó József, a kereskedelmi- és iparkamara jegyzője tette meg indítványait, a melynek alapján, miután egyhangú lelkesedéssel az egyesület elnökévé dr. Vásonyi Vilmos országgyűlési képviselőt választottak és érte küldöttséget menesztettek, elfogadták az alapszabályokat, megválasztották az igazgatóságot és 150 választmányi tagot. Dr. Vásonyi Vilmost nagy éljenzéssel fogadták, a kit Hoffman Mihály szerkesztő, a fűszer-, vegyes-, és kiskereskedők lelkes védelmezője, hatásos beszéddel üdvözölt. Ecsetelvén a magyarországi fűszer-, vegyes- és kiskereskedőknek, a mindenkörkormány ezen mostoha gyermekeinek keserves helyzetét, felsorolta a sérelmeket rámu-

tatott a hatóságok tulkapásaira, a pénzügy-őri közegek visszaéléseire, a kartellek szaporodására, a fogyasztási szövetkezetek garázdálkodására, az adók igazságtalan kivételére és emelésére, a folytonos bírságolásokra, stb. Ezeknek orvoslására lesz hivatva ezen országos nagy egyesület, amelybe, miután az egész tagsági díj csak évi tíz korona és a tagok a Fűszerkereskedők Lapját teljesen ingyen kapják, bizonyára beiratkozik az ország minden fűszer-, vegyes és kiskereskedője és így ez a hatalmas egyesület, ha kell, döngetni fogja nemcsak a minisztereknek hermetice elzárt ajtajait, de a parlament kapuját is. Bizalommal és nagy reménnyel teszi le tehát Hoffmann szerkesztő a kibontott zászlót Vásonyi kezébe és kívánja, hogy működését Isten áldása kísérje. Dr. Vásonyi Vilmos elnézést kér, ha gyengékedése folytán csak röviden válaszol. Köszönettel fogadja a megtisztelést. Nem szokása, hogy az elnökséget pusztán címnek tekintse, hanem mindenütt az állásával járó kötelezettséget viseli is. Igeri, hogy a kifizőt célokért minden erejével közre fog működni. Ismeri a fűszer-, vegyes- és kiskereskedők bajait és elmondja a teendőket. Vásonyi szavait nagy lelkesedéssel fogadták. A választás eredménye: Elnök: dr. Vásonyi Vilmos. Fővárosi tiszelnökök: Kedvessy Imre és Steiner Mor. A vidéki társ elnökök: Dworak Károly Pozsony és Víz Domokos Kassa. Fővárosi alelnökök: Domány József, Elek Artur, Weisz Jenő, Kádár Mor és Robicsék Mor. A vidéki alelnökök: Németh Miklós Sopron, Bornhardt Lajos Eperjes, Beregi Lajos Hodmezővásárhely, Fabian Lajos Békésgyula és Pető Vilmos Szekesfehervár. Ügyvezető igazgató: Hoffmann Mihály, a Fűszerkereskedők Lapja főszerkesztője. Titkár: Vágó József. Ügyész: dr. Szekeres János. Igazgatósági tagok: A fővárosiak: Madarász Viktor, Wirth Zsigmond, Peschek János, Hahn Béla, Walter Ernő, Gellért Zsigmond, Kalisa János, Strasberger David, Weigand Ignac, Günsberger Gyula, Farago József, Friedmann Jakab, Arnóck János és Weisz Lipot. A vidékiek: Csiesáky János Kalocsa, Förray Béla Pozsony, Neu József Nagykanizsa, Wallisch János Temesvár, Rosenfeld Albert Baja, Kubicsék Adolf Győr, Fonyad Gyula Szombat hely, Bíró Miksa Dombóvár, Néder János Érsekújvár, Kohn Jakab Szigetvár, Geböck Ernő Pápa, Bugyi István Ujpest, Frank Jakab NagyKőrös, Rosenberg Bertalan Kassa. Pénztárnok: Révay Samu Ezenkívül megválasztott 150 választmányi tag. Az egyesületbe való belépések Hoffmann Mihály igazgatónál (Budapest, Andrassy-ut 2.) irásbelileg (akár levelező-lappal is) jelentendők be.

— **A Pesti Napló új karácsonyi alán-déka.** A Pesti Napló karácsonyi albumainak sorozata a magyar génius jóvakíneseinek gyűjteménye. Irodalmunk és művészetünk mutatták be a Pesti Napló előfizetőinek. Valamennyi esemény-számba ment a magyar szenvedéseit. Javairók fogják megírni a nagy szabadságharc eleven krónikáját. És mit-fog szölnálni ebben a kötetben a kor költésze és izzó muzsikája. A dalnokot és a tárogatóst is tanúságba idézzük. S a közép-művészetet is. Az egykorit és az újat, hogy képben, rajzban ábrázolja azt a szentséges hőskort. Nagyszabású festmények, elsőrangú illusztrációk, kiváló mesterek alkotásai díszítik majd e művet. S a műlapokon kívül a sokszorosított művészet egész sor több színnyomású képben fog remekelni. E díszes tartalomhoz méltó lesz a keret Bekötését a magyar iparművészet elsőrangú mesterére bíz-zak. Hadd feleljen meg a remekmű nemes tartalmának a külső megjelenése is. Ezt az új páratlan diszú ajándékot megkapja karácsonyra a Pesti Napló allandó előfizetőin kezdve egy évre megszakítás nélkül a Pesti Naplora előfizetett, illetve aki karácsonyig legalább egy félévi díjat befizetett és egy további félévi előfizetésre magát kötelezi.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadja a mélyen tisztelt nagyközönség úgy részemről, mint családom tagjai részéről, felejthetetlen drága nőm elhunyt teletti mély bánatunkban nyilvánított és folyton nyilvánuló részvéteért — más-ként ezt tennünk, a szíves résztvevők nagy számát tekintve, nem lehetvén, — forró köszönetünknek e sorok utján ki-fejezését.

S. Csurgó jun. 9 1906

Verbay István cv. ref. lelkész.

A csurgói m. kir. állami tanítóképző intézet igazgatósága.

480/1906.

Arlejtési pályásat.

A csurgói állami tanítóképző-in-tézet és közlartása részére 1906. évi szeptember elsejétől 1907. évi augusz-tus 31-éig szükséges következő anya-gokra és árukra, nevezetesen: 1. Vi-lágító anyagok, 2. liszt és darafélék, 3., kenyérfélék, 4., husárak, 5., zsir-és hentesárak, 6., tejneműek és 7., fűszerfélék *szállítására pályázat hir-dettetik.* — A részletekre nézve az intézet igazgatósága naponta d. e. 10 — 12-ig ad felvilágosítást.

Minden egyes pontra nézve kü-lön-külön részletes árjegyzéket ma-gukban foglaló és egységárakban a legkisebb árat feltüntető *zárt aján-latok* az egy havi remélhető áriileték-nyi *bánatpénzzel együtt legkésőbb folyó évi június 18.-a déli 12 óráig* alulírt igazgatónál nyújtandók be.

Kelt Csurgón, 1906. évi június 9.

P. H. Mohar József igazgató.

Bámulatos olcsó kerítések!

Vágó Lajos
épület és géplakatos, sodrony fonat- és kerítés szövet fonodája
CSURGÓ (Somogym.)

Ajánlja sodrony fonodáját, min-denféle **parkok, kertek, sző-lők, udvarok, vadaskertek** stb. bekerítésére.

Ugyszintén **vaskerítések és vaskapuk** legdiszesebb kivitelet.

Kivánatra tervekkel és költség-vetéssel szívesen szolgál.

Vágó Gyula

● ● könyvnyomdája, könyvkötészete, könyv- és papirkereskedése ● ●
Somogy-Csurgón.

Ajánlja a legújabb betűkkel és díszítésekkel felszerelt

könyvnyomdai műintézetét,

minden e szakmába vágó munkák csinos előállítására, úgy, hogy e téren bárkivel kiállja a versenyt.

Megrendelhetők:

Névjegyek, meghívók, eljegyzési és esketési tudósítások, számlák, címkék és levélpapírok borítékokkal.

Árjegyzékek, körlevelek, hirdetések és falragaszok.

Évi jelentések, mérlegek, kimutatások, hivatalos nyomtatványok és gyalapok.

Pénzügyi részvények a legműveszebb kivitelben, kő- és víznyomással.

Röpiratok, füzetek, könyvek, folyóiratok, kisebb-nagyobb művek, stb.

Állami és magánhivatalok részére szükséges mindennemű nyomtatványok.

Raktáron tart:

Keresztelési, bérmalási, eljegyzési, esketési és halálhíradási anyakönyvi íveket.

Keresztelési, esketési és halálhíradási anyakönyvi kivonatokat, ugyancsak alapítványi és pénztári naplókat, iktató és postakönyveket.

Bizonyítványokat, jelentéseket, jegyzőkönyveket, naplókat, leltárakat, adósleveleket, adófőkönyveket, térítvényeket, összeírásokat, tartozkodási jelentkezési lapokat, egyszóval mindenféle községi, ügyvédi, végrehajtói és tejszövetkezeti nyomtatványokat.

Vizsgai próbalapokat, iskolai előmeneteli és mulasztási naplókat.

Kérjen árjegyzéket!

Vonalsó o o o
o o o intését.

A
„CSURGÓ és VIDÉKE“
vegyestartalmu hetilap
KIADÓHIVATALA.

Üzleti o o o o
o könyvgyár.

Könyvkötészetében

a legjobb könyvkötői munkák készülnek.

Egy jó házból való fiu
lapunk nyomdájában
TANULÓUL felvétetik.

7-10.

Kassa

1899 szept. 30-án kelt 12041. számú
magy. kir. miniszteri engedély.

A tisztelt háziasszonyoknak
legmelegebben ajánljuk a
valódi :**Franck**: kávé-pótlékot
mint legjobb pótkávét,
belföldi nyersanyagból gyártva
Franck Henr. fiai
honi gyárában
Kassán.

Véjegy.

D. X 6988 N 05 I.

J W L.

Csurgón, 1906. Nyomatott Vágó Gyulánál.